

NO TENIM REI

EDITORIAL VICENT PARTAL Això de Morenés no és un comportament normal

L'any que ho ha canviat tot: **un any de VilaWeb Paper**

VICENT
PARTAL

director@vilaweb.cat

AIXÒ DE MORENÉS NO ÉS
UN COMPORTAMENT NORMAL

A l'acte que varem fer l'altre dia els subscriptors de VilaWeb amb Jaume Alonso-Cuevillas i Gonzalo Boye, aquest darrer va fer una d'aquelles explicacions simples que sorprenen molt, de tan evidents com són.

Va relatar l'incident famós d'un restaurant dels Estats Units que no va voler servir a la portaveu de la Casa Blanca i a la seua família. Boye va explicar que Trump havia protestat molt i havia demanat el boicot popular al restaurant, però que no se li havia acudit de dur a judici la propietària del restaurant ni d'acusar-la de cap delictes d'odi. I va afegir: en canvi, ací, un mecànic, per haver fet també ús del seu dret d'admissió dels clients, és dut davant la justícia acusat de 'delictes d'odi' contra un guàrdia civil.

—
No tinc cap simpatia per Trump i em sembla magnífica l'actuació de la propietària del restaurant. Per això mateix crec que la lliçó és important. Àdhuc un personatge tan extremista com Trump sap que no es pot fer això que a Espanya fins i tot il·lustres esquerranosos es pensen que és normal de fer. L'anècdota il·lustra molt bé, doncs, l'anormalitat del funcionament de l'estat espanyol.

—
Il·lustració que és encara més clara en el cas del lamentable espectacle provocat a Washington per l'ambaixador espanyol, il·lustre lobbista del negoci de les armes i ministre de Defensa amb el PP, Pedro Morenés y Álvarez de Eulate, el segon fill del vescomte d'Alesón, nét del marquès de Grigny, comte de l'Asalto, gran d'Espanya, comte de la Peña del Moro i baró de les Cuatro Torres. Morenés va provocar un gran incident diplomàtic al prestigiós Smithsonian, quan insultà el president de la Generalitat i aprofità allò que havia de ser un discurs protocol·lari per atacar les institucions catalanes i el país.

—
Com a president de la Generalitat, i d'un dels dos països convidats, Torra havia fet abans un discurs que no va agradar gens a Morenés. Però Morenés duia un text escrit de sis fulls,

sectari, manipulador i insultant que va fer que els catalans presents a la sala protestassen i se n'anassen, amb l'estupor dels americans i els armenis presents, entre els quals el president d'Armènia —que és l'altre país convidat a les jornades d'enguany.

—
L'espanyolisme s'ha escarrassat a presentar el discurs de l'home dels tres cognoms com una resposta al del president Torra. Però això amaga absolutament la regla més elemental i demostra, una altra volta, l'excentricitat del comportament dels espanyols. Torra és un polític escollit pel parlament en virtut dels vots de la població a un programa electoral que ell té l'obligació de defensar. Morenés no. Morenés és l'ambaixador de l'estat espanyol; un funcionari, per tant. I per això ha de defensar tots els ciutadans de l'estat i no solament els d'un partit. Ni que siga —i ara farà servir l'argument que tant agrada els unionistes— perquè el seu sou el paguem també tots nosaltres. Morenés, doncs, hauria de treballar per a tots. O, si més no, guardar les aparences.

—
Sobre tot això, hi ha una cosa molt interessant a remarcar. Causant aquest incident, Morenés palesa el fracàs del 155 i la força resilient de l'independentisme. Políticament, tota l'agressió desfermada no els ha servit de res i cada dia és més clar que la batalla per la independència, superada la lògica desorientació inicial, continua en el punt on era a l'octubre. I hi continuarà. Tota la corrua de declaracions intencionades, tota la propaganda, totes les manipulacions, es desfan en un tres i no res davant els fets indiscutibles. I la veritat és que molt difícilment es podria veure més bé a la capital dels Estats Units que Catalunya i Espanya estan enfrontades. ■

'ELS TRACTORS SERAN SEMPRE NOSTRES'

CARTA DE JORDI CALVÍS A MERITXELL SERRET

Carta de Jordi Calvís a Meritxell Serret, que és a l'exili des del 30 d'octubre · 'Cartes per la llibertat' és un espai de VilaWeb per a expressar la solidaritat amb els presos polítics i exiliats i, ahora, per a fer saber qui són

Que em 'sints', Meritxell?

Com que, entre somriures, converses infinites, emocions contingudes i pili-pilis a Matongé, vam compartir estones inoblidables encara no fa ni quinze dies, et parlaré de tractors. En Ferran em va dir 'dibuixa-la a sobre d'un John Deere', però com que això va d'escriure caràcters, jo t'ho il·lustro amb lletres.

De tractors ens en parlava amb un solemne menyspreu urbana fa poc més d'una setmana el dirigent del PSC a Barcelona, i deia una cosa com que, 'en aquells fatídics mesos, veient la imatge de tractors entrant a Barcelona i grans editorials anant-se'n, prendríem mal'. La cançoneta tabarniana que tant agrada al règim. Barrejar política, compromís i tractors no, que se'ls escapa el riure. Paternalisme, mofa i condescendència en vena.

Aquella tardor a la qual feia referència el preocupat dirigent socialista vam poder palpar la força d'aquests ferros gegants que tan bé vas saber acompanyar mesos abans com a consellera a l'avinguda Maria Cristina. Vam poder sentir la força d'aquells tractors i la teva els dies posteriors que tots coneixem.

La força visible dels tractors i la força invisible i massa cops invisibilitzada de dones com tu, perquè barrejar política, compromís i dones no, que se'ls escapa el riure. Paternalisme, mofa i condescendència en vena.

Dies en què els tractors seran sempre nostres. Dies en què dones dignes i sobrades de coratge vau fer-nos sentir invencibles com quan, en molts indrets de l'oest,

Vam poder sentir la força d'aquells tractors i la teva els dies posteriors que tots coneixem

I tu, Meritxell, consellera de principis inviolables, estima a la democràcia i lleialtat a tot un poble

dotzenes de tractors vetllaven urnes i paperetes. La Carme donant veu a totes les veus del parlament. La Marta blindant la veu de tot un poble amb verb amable i generositat infinita. La Clara posant ànima i cos a l'hora d'obrir portes i protegir col·legis. La Mireia aixecant el cap ben amunt per molt tribunal inquisidor que ens vulgui sotmesos. L'Anna internacionalitzant totes les lluites amb el somriure de qui se sap guanyadora. La Dolors que va aconseguir netejar de xenòfobs Badalona i la Dolors empresonada avui per haver fet possible l'1 d'octubre. L'Àngels fent bugada al parlament i desobeint consignes d'amarg regust de 78. La Tamara, la Montse i les mil que no em caben en aquesta breu carta. I tu, Meritxell, consellera de principis inviolables, estima a la democràcia i lleialtat a tot un poble.

Si algun dia us feu del tot visibles en aquest entorn hostil a la feminització, de menyspreu patriarcal i prejudicis masclistes, sereu tractors. I serem república perquè vosaltres ja ho sou.

T'enyorem, consellera. T'esperem, delegada. Des del *far west* principatí, t'envio la més gran i lliure de les abraçades.

T'esperem al bar.

Jordi Calvís

MORENÉS VA ACTUAR PREMEDITADAMENT PER MENYSPREAR EL PRESIDENT TORRA

PERE MARTÍ

El president Torra i la consellera Borràs, amb l'ambaixador espanyol als Estats Units. ACN

L'ambaixador va llegir un discurs de sis folis escrit premeditadament abans d'escoltar la intervenció del president Torra *** Puig desvincula el cas Alqueria d'un possible cas de corrupció del PSPV *** Podem perd el tercer diputat al Parlament Balear

TEMA DEL DIA

Discurs. Pedro Morenés és un ambaixador que ja va fent les maletes. En teoria li queden quatre dies a Washington, perquè el nou govern espanyol té previst de rellevar-lo, com passa sempre que hi ha canvi d'executiu. Potser per això l'ex-ministre de Defensa va decidir de deixar-se anar, passant per alt la seva funció de diplomàtic i fent un discurs polític en la recepció del festival Smithsonian Folklife que va anar més enllà de les funcions protocol·làries d'un ambaixador. També havia fet un discurs polític el president de la Generalitat, Quim Torra, però aquest és el seu paper.

El d'un ambaixador és defensar els interessos de l'estat que representa, però di-

plomàticament, sense ofendre. En canvi, Morenés, empresari armamentista, portava una intervenció escrita de sis folis, redactada abans d'escoltar Torra i que va llegir íntegrament. Per tant, el missatge havia estat decidit prèviament, digués què digués el president de la Generalitat. El de Torra no arribava a dos folis.

El vessant positiu de l'incident de Morenés és que ha contribuït a internacionalitzar el conflicte català i ara els convidats a la gala de l'Smithsonian ja saben que hi ha presos polítics a Catalunya. Entre els assistents hi havia tres congressistes, un de demòcrata i dos de republicans, a més de nombroses autoritats locals. És una constant de la diplomàcia espanyola anar pel món negant el conflicte, però

L'ambaixador espanyol va llegir un discurs de sis fulls escrit abans d'escoltar la intervenció del president Torra

Morenés havia de plegar pel canvi de govern però potser ara no el rellevaran perquè no s'interpreti com una 'cessió' als independentistes

negant-lo n'admeten l'existència. Quan prohibeixen presentacions de llibres, quan pressionen jutges, quan es queixen a governs internacionalitzen el cas català.

Cada vegada que l'ambaixada espanyola d'un país que visita el president de la Generalitat malda per interferir, boicotar o reduir la seva agenda, fan gran el problema, perquè gairebé sempre augmenten la curiositat i fins i tot la simpatia envers la situació catalana. L'hostilitat contra la política exterior catalana és compartida per ambaixadors designats pel PP o pel PSOE. La prova és que, tot i tractar-se d'un ambaixador ex-ministre del PP, el govern de Pedro Sánchez ha fet pinya i ha donat suport a Morenés. Ara potser no el destituïran perquè no diguin que és una nova 'cessió' als independentistes.

Això que ha passat a Washington és paradigmàtic de la manera de fer de la diplomàcia espanyola. Tal com ja va avançar dilluns VilaWeb, les pressions contra la presència de Catalunya com a cultura convidada de l'Smithsonian Folklife Festival van començar fa temps, però es van intensificar després

de l'aplicació de l'article 155. La delegada cultural de l'ambaixada va aconseguir una reunió de tres bandes amb el Departament d'Estat i l'Smithsonian Foundation per mirar de 'reconduir' la invitació. La proposta era de presentar la cultura catalana com una expressió més de la cultura espanyola, però no se'n va sortir. L'única cosa que va aconseguir fou que l'ambaixador espanyol parlés durant la cerimònia, al costat del president d'Armènia, l'altra cultura convidada, i del de Catalunya. Una cosa protocol·lària estranya. Després l'ambaixada va continuar pressionant i mirà de pactar que no es parlés de 'política' i acordar el contingut de les intervencions, cosa de la qual –com s'ha pogut comprovar– la Generalitat no n'ha fet cabal.

La política exterior de la Generalitat és una de les coses que més molesta el govern espanyol, perquè trenca el relat sobre la situació de Catalunya. Per això el 155 es va acarnissar en el Departament d'Afers Exteriors i tancà totes les oficines a l'exterior que ara el conseller Ernest Maragall tornarà a obrir. De fet, algunes no han tancat mai, com la de Washington, amb l'excusa que també hi havia la seu d'Acció i de l'Institut Ramon Llull. El president Torra la va visitar ahir i hi va fer una conferència de premsa. Qualsevol intent d'aïllar Catalunya del món és ridícul, en ple segle XXI. La política exterior i el govern a l'exili són dos altaveus que no poden aturar per molts ambaixadors maleducats que hi col·loquin.

MÉS QÜESTIONS

Puig desvincula el cas Alqueria d'un possible cas de corrupció del PSPV. El president de la Generalitat, Ximo Puig, ha dit molt convençut que no hi ha corrupció en el cas Alqueria, sinó uns altres 'tipus de situacions', tot i que no ha concretat quines. El cas ha implicat la detenció del president de la Diputació de València, Jorge Rodríguez i de cinc persones més, que ja han sortit en llibertat. Són acusats de prevaricació i malversació de fons públics. El cap del Consell ha explicat la decisió de destituir-lo com a president de

la Diputació i com a portaveu de l'executiva del PSPV, però no s'ha pronunciat sobre la batllia d'Ontinyent que, ara com ara, Rodríguez manté. Puig ha expressat 'respecte' per la justícia i ha dit que calia ser 'extremadament prudents' en aquest cas, perquè la informació encara és escassa. Aquesta prudència l'ha justificada dient que el País Valencià viu 'en un estat de xoc' després d'anys 'terribles' de corrupció del Partit Popular. Malgrat la prudència, considera que el PSPV ja ha assumit responsabilitats amb la destitució de Rodríguez, que considera que és una 'mesura preventiva' per a exemplificar la seva acció política i ha pronosticat enigmàticament que 'aviat se sabrà la veritat'.

Recorren contra l'arxivament de la querrela del cas Pastor. Els impulsors de la querrela contra cinc ex-ministres del govern espanyol i l'empresari Florentino Pérez per presumptes irregularitats en el projecte del magatzem de gas Castor, davant les costes de Vinaròs (Baix Maestrat), han presentat un recurs d'apel·lació contra l'arxivament del cas per part de la jutgessa de l'Audiència espanyola Carmen Lamela. Segons que ha informat la Xarxa de l'Observatori del Deute en la Globalització, entitat que va presentar la querrela, consideren que els fets demostren 'una interacció entre poder polític i poder econòmic que ha donat com a resultat un deute de 1.350.730.000 euros més interessos per a la ciutadania i una empresa beneficiada amb sumes importantíssimes sense concurs públic'. Per la Xarxa, aquests fets haurien de comportar l'obertura d'una investigació d'ofici per part de la fiscalia anticorrupció perquè es va permetre una infraestructura 'inútil' i generadora d'un deute important, sense atorgar cap responsabilitat ni a la constructora ni als responsables polítics que van autoritzar la construcció.

Armengol acusa Montoro de l'endarreriment del descompte del 75%. Francina Armengol està convençuda que l'ex-ministre d'Hisenda espanyol Cristóbal Montoro va redactar la llei del

L'Orgull LGBT se celebra el 28 de juny. E.P.

pressupost d'una manera que impedeix la tramitació immediata de l'aplicació del descompte del 75% per als residents illencs que viatgin a la península. La intenció de Montoro, segons la presidenta, era allargar-ne l'aplicació efectiva, cosa que demostra la seva 'manca de lleialtat institucional'. Amb tot, Armengol ha explicat que ja ha parlat amb el ministre de Foment espanyol, José Luis Ábalos, per exigir-li més celeritat en la gestió de la tramitació del descompte en el transport aeri i marítim i que ell li ha garantit la 'voluntat de solucionar el problema', tot i que ahir va dir que veia difícil que entrés en funcionament enguany. Una possible solució, segons la presidenta, seria que aquest descompte s'inclogués dins el règim especial balear i no depengués de l'aprovació anual del pressupost.

Podem perd el tercer diputat al Parlament de les Illes Balears. El diputat Salvador Aguilera ha anunciat que deixava el grup parlamentari de Podem i que passaria al grup mixt, amb la qual cosa el partit queda amb set representants al parlament després d'haver començat la

legislatura amb deu. Aguilera, elegit a les eleccions de 2015 per la circumscripció d'Eivissa, abandona Podem després d'un llarg 'període d'anàlisi' a causa de la 'desconnexió amb la realitat' del partit dels cercles. El nou diputat del grup mixt ha retret al seu ex-partit els incompliments del govern dels compromisos per a resoldre els problemes de l'habitatge a Eivissa i de la construcció d'infraestructures educatives. Aquesta és la tercera baixa de Podem aquesta legislatura, després de les que hi hagué arran de l'expedient –que es va acabar en expulsió– de les diputades Xelo Hortes i Montse Seijas, que també continuen com a diputades del grup mixt.

El govern andorrà confia a tancar la polèmica sobre el tabac amb la UE. El govern preveu tancar la qüestió del tabac demà amb la visita dels caps negociadors de la Unió Europea. L'executiu no confirma ni desmenteix que l'acord pugui tenir clàusules de salvaguarda en cas que Andorra incompleixi els compromisos pel que fa a la lluita anticontraban, però el cap de govern, Antoni Martí s'ha mostrat

optimista i ha augurat bones notícies. Els caps negociadors de la UE, Thomas Mayr Harting i Claude Maerten, visitaran per segona vegada Andorra i s'entrevistaran amb el cap de govern. Després es reuniran amb la delegació andorrana que negocia a Brussel·les. L'objectiu és tancar el capítol de la lliure circulació de mercaderies, que vol dir deixar resolta la qüestió del contraban del tabac. Una de les solucions podria ser que la UE accedís a establir una moratòria de trenta anys pel contraban del tabac, però el govern no ho ha volgut confirmar.

LA XIFRA

485.000 euros és el que ha costat tancar les delegacions catalanes a l'exterior per l'aplicació de l'article 155.

TAL DIA COM AVUI

El 28 de juny de 1969 col·lectius de gais i la policia de Nova York s'enfronten durant dies, en els anomenats 'aldarulls de Stonewall', un conflicte que va marcar un abans i un després en el moviment LGTBI. Per això avui es fa Dia Internacional de l'Orgull Homosexual.

Felipe VI i Letícia, al mas Marroch de Vilablareix. ACN

El buit institucional de Girona reclou Felipe VI a un recinte privat fora de la ciutat

JOSEP REXACH

La pressió política i social va obligar la Fundació Princesa de Girona a fer la gala dels premis fora de la ciutat, per primera vegada en nou anys

‘No tenim rei’. ‘Catalunya no té rei’. ‘Ni rei ni por’. Aquest van ser un dels clams que més es van fer sentir ahir en la concentració republicana a Vilablareix (Gironès), seu de reserva del la gala dels premis de la Fundació Princesa de Girona (FPdGi). De reserva perquè la fundació va fer la gala d’ahir a aquesta localitat no va ser per decisió pròpia,

sinó perquè Girona li va tancar la porta a Felipe VI.

Lluny queda el març del 2009, quan representants de la Cambra de Comerç de Girona, Caixa Girona, la Fundació Gala-Salvador Dalí i la Caixa van anar a Madrid, al Palau de la Zarzuela, per dinar amb Felipe VI i acordar la creació de la Fundació Príncep de Girona, ara anomenada Fundació Princesa de Girona. ‘Sa Altesa Reial, que osten-

ta aquest títol i ens honora fent servir aquesta dignitat, sempre ha posat en relleu el seu compromís amb Girona donant suport a iniciatives’, deien les entitats promotores. Però, nou anys més tard, aquesta voluntat empresarial i política de crear lligams amb la monarquia s’han trencat totalment.

Ell ja no és el president d’honor de la fundació, sinó que ho és la seva filla Elinor de Borbó i Ortiz –d’aquí sorgeix el canvi de nom–, però ell en continua essent el màxim representant i qui en presideix els actes. El lligam entre Girona i Felipe VI, si és

que n’hi ha hagut mai –la batllessa de la ciutat, Marta Madrenas, assenyala que sempre ha estat artificial–, es va trencar el 3 d’octubre. L’endemà passat del dia del referèndum i la repressió de la policia espanyol, que havia deixat més de mil ferits, el monarca va oferir un discurs televisat en què, emprant un to agressiu, va beneir la línia dura de Mariano Rajoy i no va dir ni un mot dels incidents del primer d’octubre.

El primer efecte va ser social. A banda la desafecció entre molts ciutadans, la Cambra de Comerç de Girona va ser el primer agent a pronun-

Una noia amb un llaç i una careta d'elefant en la concentració de rebuig al rei d'Espanya. ALBERT SALAMÉ

ciar-s'hi. La Cambra, membre fundador de la fundació, va aprovar per unanimitat, en un ple, d'abandonar 'per dignitat' el patronat de l'entitat. El comunicat era molt explícit: 'La Cambra ha trobat a faltar en el discurs del passat dimarts del rei Felip VI un inequívoc posicionament de la corona espanyola per condemnar la violència policial indiscriminada soferta per ciutadans indefensos a escoles d'ensenyament. [...] La Corona ha tancat els ulls davant d'actuacions policials desproporcionades que han estat repudiades arreu del món.'

VilaWeb s'ha posat en contacte amb la Cambra, però oficialment s'estimen més no tornar-ne a parlar. Fonts de l'entitat expliquen que se

senten 'assenyalats' i per això no 'volen fer més soroll'. 'Ja vàrem fer el que havíem de fer.'

Una altra mostra social contrària a Felipe VI fou la de Robolot Team, els organitzadors del Robolot, que van renunciar a renovar el conveni amb la fundació, a la qual feia uns anys els atorgava un ajut de 5.000 euros. Els diners es destinaven a organitzar la trobada de robòtica que fan anualment. En el comunicat deien: 'Cal finançament per a les activitats educatives però no a qualsevol preu.'

Dos investigadors, Bernat Ollé i Romain Quidant, van retornar el premi de deu mil euros que havien rebut els anys 2015 i 2011, respectivament. En una carta pública argumentaven que la casa reial es-

panyola havia 'liquidat' de cop la tasca de construir ponts que havia fet la fundació. Assenyalaven directament Felipe VI d'haver donat 'un vist-i-plau explícit' a 'l'onada de repressió' que acabava de rebre la població catalana.

Persona 'non grata'

Després d'aquesta resposta social de pes, pocs dies més tard l'Ajuntament de Girona va declarar persona 'non grata' Felipe VI. El primer d'octubre la ciutat havia vist actuacions policiaques violentes en cinc col·legis diferents i els regidors de CiU, ERC i la CUP, que conformen una àmplia majoria -18 regidors de 25-, van aprovar la moció. Una moció que, mesos abans, havia estat

tombada pels vots en contra de CiU. 'Nosaltres sempre ens hi havíem oposat perquè interpretàvem que la monarquia no havia tingut cap gest en contra de Girona ni dels ciutadans de Girona. Crèiem que no s'havia de caure en fórmules de crear tensió. Tot això, ho he defensat jo mateixa en plens. Però, és clar, el 3 d'octubre ho canvia tot', diu la batllessa de Girona, Marta Madrenas.

La substituta de Carles Puigdemont a la batllia de Girona ha volgut complir la moció aprovada. El mes de maig ja va anunciar obertament que Felipe VI havia estat 'del tot deslegítimat' després del discurs 'infumable, impresentable i antidemocràtic', i que no li cediria cap espai municipal per al lliurament dels premis anuals que atorga la FPdGi. Per una altra banda, Torra també va renunciar fa poc a la vice-presidència d'honor de la fundació. 'Catalunya viu una situació excepcionalment greu. I no ens interessen les fotografies amb aquells que avalen i animen la repressió i la persecució d'idees i de projectes polítics democràtics', va dir el president.

Consegüentment, la FPdGi ha hagut de cercar un nou emplaçament i ahir va fer el lliurament dels premis anuals al Mas Marroch, el centre d'esdeveniments del Cellar de Can Roca, a Vilablareix. La trobada del programa 'Rescatadors de talent' es farà també fora de Girona, a l'hotel Camiral de Caldes de Malavella (Selva). De moment la ciutadania l'ha apartat de Girona, però les comarques gironines volen fer això mateix a curt termini. ■

Un any de VilaWeb Paper

Juliol: cap al referèndum

VilaWeb Paper DIMARTS 4 JULIOL 2017
No fau de la seva ignorància un orgullament
Joan Fuster

Polèmica als Estats Units
Transracialitat: si és possible canviar de sexe, també es pot canviar de 'raça'?

EDITORIAL VICENT PARTAL Puigdemont no deixa trontollar el govern

8 ANYS DEL CONGRES
ESCRITORS ANTIFEIXISTES, SOTA LES BOMBES A VALÈNCIA

El govern invocarà la llei internacional com a base del referèndum: 'Tots els pobles tenen el dret d'autodeterminació...'

Mail Open: 'Marta Ribes' 'Riquès, cançoneria de genèric' / Actualitat: El New York Times colpeja a un candidat a la replicació futura del govern espanyol a l'estatut sobre Catalunya

VilaWeb Paper DIVENDRES 5 JULIOL 2017
No fau de la seva ignorància un orgullament
Joan Fuster

Mail Open: 'Pla Vilad' / Actualitat: El PSV / Reportatge: Europa rap més de cent mil immigrants per la Mediterrània del mig any / Sània: 'No Enric, cotxe d'una dona, recusable'

El primer mes complet de VilaWeb Paper va ser un mes marcat per la preparació del que havia de ser l'octubre republicà –'Gas a fons', en ocasió de la presentació del referèndum va ser la primera portada a pàgina completa que vam fer. També vam viure la destitució de Baiget i l'entrada dels nous consellers a l'executiu de Puigdemont. Al costat d'això, experiments gràfics i temàtics com la portada sobre la Diada o la del festival Poesia i + de Caldes d'Estrac, dedicat a Josep Palau i Fabre.

VilaWeb Paper DIVENDRES 15 JULIOL 2017
No fau de la seva ignorància un orgullament
Joan Fuster

Arts escèniques: El circ de carrer pren la Bisbal
Festivals: Festival Internacional de Benicàssim i Cantanigròs
Fragments: 'L'emigma de l'ocell blau', de Nir Aylsewey Parkes

EDITORIAL VICENT PARTAL
CANVI DE GOVERN: TOT MÉS CLAR ENCARA

ENTREVISTA A RAMON TRINCOSSA, COORDINADOR DEL PSPV
'He saltat el cordó sanitari creat per l'estat espanyol a la Comissió Europea'
La posició de la UE sobre Catalunya s'ha anat alhuyant de la voluntat espanyola
Podem tirar-mos de la participació que indiquen els sondatges sobre el referèndum?
Avançam convoca una manifestació a l'aeroport de Palma

VilaWeb Paper DIVENDRES 15 JULIOL 2017
No fau de la seva ignorància un orgullament
Joan Fuster

Mail Open: 'Pla Vilad' / Actualitat: El PSV / Reportatge: Europa rap més de cent mil immigrants per la Mediterrània del mig any / Sània: 'No Enric, cotxe d'una dona, recusable'

VilaWeb Paper DIVENDRES 15 JULIOL 2017
No fau de la seva ignorància un orgullament
Joan Fuster

Mail Open: 'Pla Vilad' / Actualitat: El PSV / Reportatge: Europa rap més de cent mil immigrants per la Mediterrània del mig any / Sània: 'No Enric, cotxe d'una dona, recusable'

VilaWeb Paper DIVENDRES 15 JULIOL 2017
No fau de la seva ignorància un orgullament
Joan Fuster

Mail Open: 'Pla Vilad' / Actualitat: El PSV / Reportatge: Europa rap més de cent mil immigrants per la Mediterrània del mig any / Sània: 'No Enric, cotxe d'una dona, recusable'

VilaWeb Paper DIVENDRES 15 JULIOL 2017
No fau de la seva ignorància un orgullament
Joan Fuster

Mail Open: 'Pla Vilad' / Actualitat: El PSV / Reportatge: Europa rap més de cent mil immigrants per la Mediterrània del mig any / Sània: 'No Enric, cotxe d'una dona, recusable'

VilaWeb Paper DIMARTS 14 JULIOL 2017
No fau de la seva ignorància un orgullament
Joan Fuster

Entrevista a Jair Domínguez
'Crec en la idea d'incendiar els tribunals espanyols'

EDITORIAL VICENT PARTAL La profecia de Romeva sobre Pronovias

La nova televisió valenciana ja té esborrany del llibre d'estil
Les dades de la repressió franquista

Mail Open: 'Marta Ribes' 'Riquès, cançoneria de genèric' / Mail Open: 'Marta Ribes' 'Riquès, cançoneria de genèric'

Setembre: 'Els carrers seran sempre nostres'

VilaWeb Paper no es publicava l'agost, però després dels atemptats del dia 14, tot va canviar. El primer número de cap de setmana del mes va incorporar un dossier complet sobre tots els fets que havien ocorregut. L'aprovació de la llei del referèndum, l'encausament de set-cents batlles, la Diada i les jornades posteriors ens van portar a fer portades molt especials, sobretot la del dia 21 -'El dia que Espanya va perdre Catalunya'.

VilaWeb Paper DIJOUS 7 SETEMBRE 2017
El dia que Espanya va perdre Catalunya amb enguany
Joan Fontana

SOBIRANS!

«Aquesta Llei estableix un règim jurídic excepcional adreçat a regular i garantir el referèndum d'autodeterminació de Catalunya. Preval jeràrquicament sobre totes les normes que hi puguin entrar en conflicte.»

Article 15 de la Llei del Referèndum d'Autodeterminació

VilaWeb Paper DIJOUS 21 SETEMBRE 2017
El dia que Espanya va perdre Catalunya amb enguany
Joan Fontana

EL DIA QUE ESPANYA VA PERDRE CATALUNYA

VilaWeb Paper DIJOUS 28 SETEMBRE 2017
El dia que Espanya va perdre Catalunya amb enguany
Joan Fontana

ENTREVISTA MIREIA ROYA COPIEDADA DE LA CAP

'Si anem a protegir els col·legis una hora abans d'obrir-los, ja haurem fet tard'

ELS CARRERS SERAN SEMPRE NOSTRES

REPORTAGE
Referèndum al Kurdistan: entre la insistència local i l'oposició internacional

EDITORIAL VICENT PARTAL El bot del vot: la desbocada força dels cavalls

MAIL ROBERT DE JOAN-LLOUÍS Pensament màgic

COLOQUELETRA DE DIEG MEGUERA Cerc com un poeta xinès, Zhuangzi, la tranquil·litat en el desordre

VilaWeb Paper DIJOUS 12 SETEMBRE 2017
El dia que Espanya va perdre Catalunya amb enguany
Joan Fontana

EL CARRER BLINDA EL REFERÈNDUM

Editorial: Centre en veïnes / Aprilia Casademunt, Jordi Springes. A propòsit de la via pública / Les imatges: La Diada del 11 d'Octubre, Peter Galvin. La Diada de la Catalunya. 'No ens podem treure'

VilaWeb Paper DIJOUS 14 SETEMBRE 2017
El dia que Espanya va perdre Catalunya amb enguany
Joan Fontana

ENTREVISTA ANTONI ABAT NINET PROFESSOR UNIVERSITAT DE GENEVA

'No veig pas cap disbarat que Europa intervingui abans del referèndum'

'JA SABEN ON TROBAR-ME'

ELS BATLLES RESPONEN A L'AMENAGA DE DETENCIÓ DE LA FISCALIA ESPANYOLA

L'AMI I L'ACM convoquen els 712 batlles amenaçats a una concentració dissabte a les 12 del migdia a la plaça de Sant Jaume de Barcelona.

EDITORIAL VICENT PARTAL El col·lapse de la repressió

ENTREVISTA MARTÍ DOMÍNGUEZ ESCRIPTOR

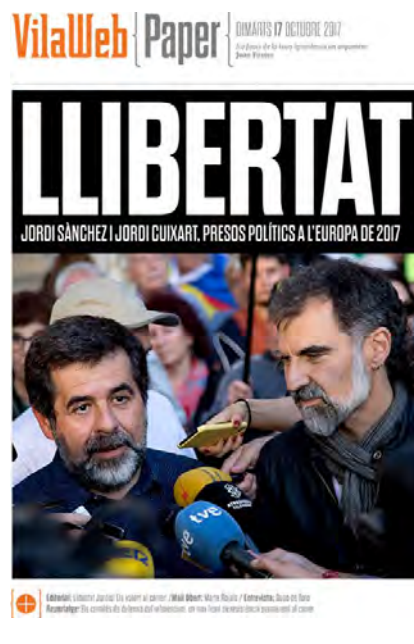
'La literatura ha de tenir una funció social'

Fracassa l'intent de l'estat espanyol de suprimir la web del referèndum

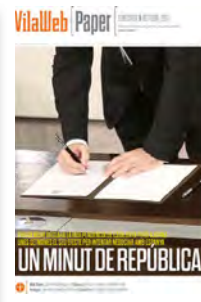
La lligó estoniana: el dia que els ciutadans van alliberar el parlament assaltat

Opinió Carles Martí: Josep Alcega i Oriol Tortosa a la illa / Bricolatge: Marcia. Les últimes hores de Cassini
Crònica: Joana Cabré. 'No veig pas cap disbarat que Europa intervingui abans del referèndum'

Octubre: neix la República Catalana

Segurament l'octubre del 2017 serà el mes més important de la nostra història política. I això es tradueix en portades com les del dia 1, demanant el vot a favor de la independència, la del dia 4, després de la vaga, la del dia 11 ('Un minut de república'), les que reaccionaven a la detenció de Cuixart i Sánchez o la de la proclamació de la República, lletres roges sobre fons groc, imitant un disseny de Joan Brossa.

Novembre: el país, atordit, resisteix el cop d'estat del 155

VilaWeb Paper DIMECRES 1 NOVEMBRE 2017
 No feres de la teua dignitat amb un argument Joan Ponsatí
 LIBERTAT PRESOS POLÍTICS

L'AFER INTERN ESCLATA AL COR D'EUROPA

ENTREVISTA ANDREU ESCRIBÀ AMB EN TOLLO
 'Al Pacte del Botànic se li fa tard per a parlar de canvi climàtic'

EDITORIAL VICENT PARTAL Una emocionant cadena de confiança

Com es va sentir la gent l'1-0?

Wall Street Plus Video: La pols d'Israel s'endurà Espanya que encara hi est? / Actualitat: Per què col·laborem l'os Sarret? Actualitat: Ramon entri dins la plaça de l'ajuntament de València cosa li Passa del llibre en català

VilaWeb Paper DIVENDRES 3 NOVEMBRE 2017
 No feres de la teua dignitat amb un argument Joan Ponsatí
 LIBERTAT PRESOS POLÍTICS

ESpanya TORNA A EMPRESONAR EL GOVERN DE CATALUNYA

ENTREVISTA ANDREU ESCRIBÀ AMB EN TOLLO
 'Al Pacte del Botànic se li fa tard per a parlar de canvi climàtic'

EDITORIAL VICENT PARTAL Una emocionant cadena de confiança

Com es va sentir la gent l'1-0?

Wall Street Plus Video: La pols d'Israel s'endurà Espanya que encara hi est? / Actualitat: Per què col·laborem l'os Sarret? Actualitat: Ramon entri dins la plaça de l'ajuntament de València cosa li Passa del llibre en català

El mes més estrany de tots, enmig del desconcert pels fets posteriors a la proclamació de la República. Començava amb l'esclat de l'afer intern al cor de Brussel·les i l'empresonament del govern, potser la portada més impressionant de tot aquest temps. La reacció amb la vaga de país i la manifestació del carrer Marina van comportar portades molt especials, a més de l'entrevista a la consellera Clara Ponsatí, que va fer les primeres crítiques a totes les coses que havien passat.

VilaWeb Paper DIVENDRES 3 NOVEMBRE 2017
 No feres de la teua dignitat amb un argument Joan Ponsatí
 LIBERTAT PRESOS POLÍTICS

SI NO SOM CAPAÇOS DE PLANTAR CARA, ENS ASSIMILARAN'

ENTREVISTA CLARA PONSATÍ:
 'Com deia Fuster: o ens recobrem en la nostra unitat o serem destruïts com a poble. I no serem destruïts'

EDITORIAL VICENT PARTAL La repressió et pot afectar a tu (o com entendre el parèntesi)

La policia espanyola va visitar Ripoll tres vegades per controlar els moviments d'Es-Satti

Quan el primer amor és una història de violència (masclista)

VilaWeb Paper DIVENDRES 3 NOVEMBRE 2017
 No feres de la teua dignitat amb un argument Joan Ponsatí
 LIBERTAT PRESOS POLÍTICS

10 D'OCTUBRE: PER QUÈ EL PAIS VALENCIA ES REBEL·LA CONTRA EL MAL FINANÇAMENT

ENTREVISTA ANDREU ESCRIBÀ AMB EN TOLLO
 'Al Pacte del Botànic se li fa tard per a parlar de canvi climàtic'

EDITORIAL VICENT PARTAL Una emocionant cadena de confiança

Com es va sentir la gent l'1-0?

Wall Street Plus Video: La pols d'Israel s'endurà Espanya que encara hi est? / Actualitat: Per què col·laborem l'os Sarret? Actualitat: Ramon entri dins la plaça de l'ajuntament de València cosa li Passa del llibre en català

VilaWeb Paper DIVENDRES 3 NOVEMBRE 2017
 No feres de la teua dignitat amb un argument Joan Ponsatí
 LIBERTAT PRESOS POLÍTICS

100 ANYS REVOLUCIÓ RUSSA

ENTREVISTA ANDREU ESCRIBÀ AMB EN TOLLO
 'Al Pacte del Botànic se li fa tard per a parlar de canvi climàtic'

EDITORIAL VICENT PARTAL Una emocionant cadena de confiança

Com es va sentir la gent l'1-0?

Wall Street Plus Video: La pols d'Israel s'endurà Espanya que encara hi est? / Actualitat: Per què col·laborem l'os Sarret? Actualitat: Ramon entri dins la plaça de l'ajuntament de València cosa li Passa del llibre en català

VilaWeb Paper DIMECRES 28 NOVEMBRE 2017
 No feres de la teua dignitat amb un argument Joan Ponsatí
 LIBERTAT PRESOS POLÍTICS

PROHIBIT EL GROC

ENTREVISTA JORDI MONER CAPALLEGA I JORDI PEREZ:
 'El tribunal belga no hi veu violència'

EDITORIAL VICENT PARTAL Si voleu guanyar, votad els grocs

ENTREVISTA JORDI MONER CAPALLEGA I JORDI PEREZ:
 'Haureu d'agafar el camí de la desobediència civil'

Wall Street Plus Video: La pols d'Israel s'endurà Espanya que encara hi est? / Actualitat: Per què col·laborem l'os Sarret? Actualitat: Ramon entri dins la plaça de l'ajuntament de València cosa li Passa del llibre en català

VilaWeb Paper DIVENDRES 3 NOVEMBRE 2017
 No feres de la teua dignitat amb un argument Joan Ponsatí
 LIBERTAT PRESOS POLÍTICS

NO ENS PARLEU DE JUSTICIA MENTRE EXERCIU LA VENJANÇA I EL XANTATGE

ENTREVISTA ANDREU ESCRIBÀ AMB EN TOLLO
 'Al Pacte del Botànic se li fa tard per a parlar de canvi climàtic'

EDITORIAL VICENT PARTAL Una emocionant cadena de confiança

Com es va sentir la gent l'1-0?

Wall Street Plus Video: La pols d'Israel s'endurà Espanya que encara hi est? / Actualitat: Per què col·laborem l'os Sarret? Actualitat: Ramon entri dins la plaça de l'ajuntament de València cosa li Passa del llibre en català

VilaWeb Paper DIVENDRES 3 NOVEMBRE 2017
 No feres de la teua dignitat amb un argument Joan Ponsatí
 LIBERTAT PRESOS POLÍTICS

LA REPUBLICA ES LA GENT

ENTREVISTA ANDREU ESCRIBÀ AMB EN TOLLO
 'Al Pacte del Botànic se li fa tard per a parlar de canvi climàtic'

EDITORIAL VICENT PARTAL Una emocionant cadena de confiança

Com es va sentir la gent l'1-0?

Wall Street Plus Video: La pols d'Israel s'endurà Espanya que encara hi est? / Actualitat: Per què col·laborem l'os Sarret? Actualitat: Ramon entri dins la plaça de l'ajuntament de València cosa li Passa del llibre en català

Desembre: 21-D, l'independentisme derrota el cop d'estat

El mes de les eleccions imposades pel cop d'estat del 155 va començar amb l'alliberament d'alguns dels presos polítics. Junqueras, Forn, Sánchez i Cuixart romanien empresonats. Dos dies després, Brussel·les es va omplir amb 45.000 catalans i el govern espanyol tornava a valer-se del 155, aquesta vegada per espoliar el Museu de Lleida de les obres d'art de Sixena. Una fotografia de les lleixes buides va ser el recurs per a il·lustrar aquella espoliació. El 21-D fou una victòria de l'independentisme enfront del cop d'estat i seguidament els 'piolins' se'n van anar del port de Barcelona.

Gener: restitució del parlament i investidura fallida

Després de les vacances de Nadal, va tornar l'activitat parlamentària al Principat. La restitució del parlament va ser la recuperació del to polític que s'havia perdut des de la tardor. Tanmateix, la investidura fallida del president Puigdemont va fer sortir, una volta més, milers de persones al carrer per protestar. Va ser una altra de les portades senceres de VilaWeb Paper.

Com també va merèixer una portada sencera l'adeu del president Artur Mas de la política activa.

Febrer: la repressió s'estén al món de la cultura

Mireia Boya i Anna Gabriel: l'una plantava cara a Llarena al Suprem, l'altra ho feia exiliant-se a Suïssa. I la censura, finalment, va anar més enllà i va afectar l'exposició 'Presos polítics a l'Espanya contemporània'. Durant el mes de febrer, el groc també va envair la portada dedicada a Amnistia Internacional i la de l'entrevista a Jordi Sánchez.

La repressió, els encausaments, les multes i els judicis oberts, els vam recollir en el segon lliurament del 'Diari de la repressió', amb més de nou-cents represaliats.

Març: la venjança de Llarena i la detenció de Puigdemont

El mes va començar amb un 8 de març per a la història. VilaWeb Paper es va sumar a la vaga feminista, però va deixar un monogràfic i una portada sencera de color violeta.

També especial va ser la portada del 27 de març, vint-i-cinquè aniversari de la mort del poeta Vicent Andrés Estellés.

Però va ser el final del mes, que va marcar aquest passat març. Després del primer ple d'investidura de Jordi Turull, el 23 de març, Llarena va venjar-se'n empresonant Turull, Rull, Romeva, Forcadell i Bassa. A més, el diumenge 25, la justícia alemanya va detenir i enviar a la presó preventiva Carles Puigdemont.

'Allò que val és la consciència de no ser res si no s'és poble'

Vicent Andrés Estellés

Temple VICENT PERDÓ: Ser poble.

Envieu una carta als presos polítics: ací en teniu les noves adreces

MAN SORRY BY MARCEL ROMEVA: O amb els opressors, o amb els oprimits.

MAN SORRY BY JORDI ALIBONDA: La negror que se'n menja pels peus

Abril: la justícia europea posa en evidència els punts febles de Llarena

VilaWeb Paper DIVENDRES 6 ABRIL 2018
 154 pàgines de la nostra actualitat més compromesa
 Damià Fuster

154 pàgines de la nostra actualitat més compromesa a assistir i no a ajudar / Actualitzar la memòria de tota la història de Catalunya

VilaWeb Paper DIMECRES 11 ABRIL 2018
 154 pàgines de la nostra actualitat més compromesa
 Damià Fuster

154 pàgines de la nostra actualitat més compromesa a assistir i no a ajudar / Actualitzar la memòria de tota la història de Catalunya

El 6 d'abril, el tribunal de Slesvig-Holstein va decidir d'alliberar Carles Puigdemont i va descartar l'acusació de rebel·lió. El mes també va arribar marcat pels vint-i-cinc anys de l'assassinat de Guillem Agulló, amb motiu del qual VilaWeb Paper va fer una portada sencera i un especial. També vam dedicar atenció a la manifestació del 25 d'abril a València i a la del 15 d'abril a Barcelona que recordava els sis mesos d'empresonament de Sànchez i Cuixart.

A més, la indignació va prendre els carrers de les principals ciutats del país i de l'estat espanyol quan es va fer pública la sentència judicial a la Manada.

Una portada original va ser la dedicada a un reportatge sobre *La torna*, l'obra de teatre per la qual Albert Boadella va ser pres polític. La imatge d'una màscara amb una banda roja a la boca ha esdevingut símbol per la llibertat d'expressió, sobretot aquesta tardor.

A banda de l'Anuari, el VilaWeb Paper no havia fet cap monogràfic especial fins a l'abril, quan va estrenar-se amb l'especial de Sant Jordi. Una portada senzilla però potent que pretenia copsar visualment l'essència de Sant Jordi: una rosa de paper, feta amb la pàgina d'un llibre (concretament, la pàgina 155).

VilaWeb Paper ESPECIAL SANT JORDI 2018
 154 pàgines de la nostra actualitat més compromesa
 Damià Fuster

DE MÀ EN MÀ, PER TOT EL POBLE,
 UNA ROSA DE PAPER

154 pàgines de la nostra actualitat més compromesa a assistir i no a ajudar / Actualitzar la memòria de tota la història de Catalunya

154 pàgines de la nostra actualitat més compromesa a assistir i no a ajudar / Actualitzar la memòria de tota la història de Catalunya

154 pàgines de la nostra actualitat més compromesa a assistir i no a ajudar / Actualitzar la memòria de tota la història de Catalunya

154 pàgines de la nostra actualitat més compromesa a assistir i no a ajudar / Actualitzar la memòria de tota la història de Catalunya

Maig: el nomenament de Quim Torra obre una nova etapa

El maig és el mes ple de portades gràficament punyents. El Mannekin Pis va ser la portada del dia en què la fiscalia belga refusà l'euroordre emesa per Llarena. També va ser el mes en què ETA es dissolia definitivament i començava la fi de Rajoy.

A més, va ser el mes en què la situació política al Principat va desencallar-se i Quim Torra fou investit president de la Generalitat.

A final de mes es va saber que Valtònyc també havia emprès el camí de l'exili.

Juny: adeu a Rajoy i al 155; comença À Punt

El juny va començar amb el recanvi al govern espanyol i va continuar amb la citació de Pablo Llena per part de la justícia belga.

La televisió pública valenciana va començar les emissions i el port de València va rebre els immigrants de l'Aquarius.

La portada d'avui, 29 de juny, té el rei espanyol Felipe VI cap per avall, en recordança del seu avantpassat, Felip V, penjat així en un quadre del Museu de l'Almodí de Xàtiva per haver intentat cremar la ciutat reiteradament.

La revolució dels advocats: la conversa íntegra d'Alonso-Cuevillas i Boye

Debat Transcripció íntegra del debat de Jaume Alonso-Cuevillas i Gonzalo Boye per als subscriptors de Vilaweb

El debat amb Jaume Alonso-Cuevillas i Gonzalo Boye.
ALBERT SALAMÉ

REDACCIÓ

Quan va acabar el debat al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona amb Jaume Alonso-Cuevillas i Gonzalo Boye, a VilaWeb vam tenir el convenciment que havíem de transcriure'l. La transcripció literal era l'única manera que les paraules del debat travessessin els murs de les presons per mitjà de VilaWeb Paper, que precisament avui, celebra el primer aniversari. Carme Forcadell, Dolors Bassa, Jordi Sànchez, Jordi Cuixart, Oriol Junqueras, Joaquim Forn, Raül Romeva, Josep Rull i Jordi Turull tenen prohibit, entre moltes més coses, que els familiars i amics els passin continguts digitals. Tanmateix, ara podran llegir aquestes paraules, que són un autèntic combat per a la democràcia i una esperança real per a tots, malgrat la descripció crua i sense concessions que fan del funcionament de la justícia espanyola.

—Vicent Partal [V. P.]: **Bona vesprada a tothom. Vull començar donant les gràcies als nostres convidats, perquè fan molt més que un treball professional. [Els mira.] El vostre esforç mereix tot el nostre reconeixement i tot el nostre agraïment.**

[Aplaudiments forts.]

—V. P.: **Quan van convocar aquest acte no sabíem si seria possible, perquè som conscients que els nostres convidats viuen en un moment permanent de sobresalt. En qualsevol moment passen**

coses i, per això, ja vam avisar que fariem l'acte sempre que no passés res. Per tant, comencem amb la primera pregunta: Jaume, quan passarà alguna cosa?

[Rialles]

—Jaume Alonso-Cuevillas [J. A.-C.]: Bé, en qualsevol moment pot sortir el sol, en qualsevol moment poden passar coses. Bona tarda a tothom. Vull començar, a part d'un agraïment a VilaWeb, dient que he dit al president Puigdemont que veníem en aquest debat el Gonzalo i jo i m'ha demanat que us transmetés una calorosa abraçada.

[Aplaudiments]

—J. A.-C.: Doncs bé, en qualsevol moment poden passar coses perquè tenim diversos fronts oberts: el Tribunal Suprem; la causa del major Traperó; la causa d'Interior, i el recurs d'apel·lació contra la interlocutòria del processament, que vam presentar la setmana passada, en què els arguments que vam expressar són molt contundents, però no hi confiem gens. Sigui com sigui, encara que el revoquin, tindrem resolució un dia d'aquests. A més a més, avui [dimarts] hem presentat a Alemanya les al·legacions contra l'extradició. Suposem que tindrem la resolució d'aquí a dues o tres setmanes, oi, Gonzalo?

—Gonzalo Boye [G. B.]: Bé, en primer lloc gràcies per haver-me convidat. I sí, el tribunal alemany trigarà tres setmanes, més o menys, a dictar resolució. També es-

Jaume Alonso-Cuevillas. ALBERT SALAMÉ

tem en espera d'Escòcia. De moment, esperem el judici el 30 de juliol. Però encara no ho tenen clar, amb això de l'agost i les vacances... Vaja, són bona gent i ens donen força suport, els hem de perdonar.

Com diu en Jaume, poden passar moltes coses. El que, probablement, no passarà –i això s'ha de deixar clar– és que la instrucció de la causa es recondueixi cap a unes vies raonables, a unes vies jurídiques; el Tribunal Suprem no cedirà en aquesta escalada en contra dels polítics catalans. Tot i això, tard o d'hora Europa dirà que només hi ha dues posicions: o s'està amb Europa o contra Europa. Aleshores hauran de decidir en quin lloc volen estar.

—V. P.: **La Clara, de qui es parla poc, està bé?**

—G. B.: Ella va dir que els teus silencis l'aclaparen i que... 'ahí lo dejo'. [Es refereix a Vicent Partal.]

[Rialles]

—V. P.: 'Ahí lo dejo' es va convertint en un gènere literari per ell mateix.

—G. B.: És veritat, perquè hi ha moments que és millor deixar-ho aquí, perquè nosaltres continuem essent advocats en exercici, i no els regalarem una suspensió del nostre exercici professional. Per això, 'ahí lo dejo' serveix per a evitar de dir coses que, en realitat, voldria dir.

—V. P.: [Referint-se a Boye.] **Tu saps que provoques atacs de cor? Quan dius 'ahí lo dejo' mig país fa així. [Ensenya les mans a l'altura del pit.]**

—J. A.-C.: Sóc conscient que els atacs de cor els provoca no només a la gent que el segueix per Twitter, sinó també a les altes instàncies.

—G. B.: És sorprenent, perquè nosaltres hem detectat algunes reaccions del jutge Llana-

ra que estan fora del procés. Quan estudiàvem dret, ens vam dir que allò que no era a les actes era fora del món. Així doncs, el que és a Twitter o a la premsa no és dins el món del jutge. I, malgrat això, ell ha reaccionat moltes vegades amb resolucions judicials per informació de fora del procediment. Això mostra quin és el seu criteri judicial.

—V. P.: **Bé, comencem, qui arranca el debat? I ara no feu els desmenjats.**

—Públic: **La primera pregunta és per a en Jaume, sobre la querella massiva. Per què suggeriu que no es presenti?**

—J. A.-C.: Hem arribat en un entente cordiale amb els Querellants per la República. Finalment s'han vingut a esperar que tinguem la resolució de l'euroordre. Nosaltres movem moltes peces simultàniament, tenim un procediment a Escòcia amb Clara Ponsatí; tenim un procediment a Bèlgica, que de moment va quedar aturat per un defecte de forma, però que es podria reactivar en qualsevol moment; en el procediment a Alemanya preveiem una resolució més imminent; dues causes al Suprem; una demanda civil que s'ha posat a Alemanya, i tota una estratègia que no seria prudent que reveléssim. Per això vam demanar als querellants que amb aquesta querella, que tots sabem que està abocada al fracàs, s'esperessin perquè podia implicar un risc per a la defensa, encara que ells deien que el veien petit. Bé, encara que sigui petit no és negligible. Afortunadament, el tema s'ha reconduït.

És la primera vegada que veig un jutge d'instrucció amb estratègia.

—G. B.: És una posició comuna entre en Jaume i jo. No es tracta que no hi hagi querelles per acció popular. Jo n'he portades moltes per acció popular, és una acció pròpia del nostre dret i, a més a més, és molt útil. Passa que no podem explicar els detalls de l'estratègia, però està tot encaixat. Intentem evitar que això interfereixi en l'estratègia global, que ha de redundar tant en el procediment a Espanya com en la situació dels presos. Quan en Jaume diu que està abocada al fracàs, no volem dir que no estigui fonamentada, no és que no tingui raó, no és que els fets no hagin passat, és que no l'admetran els mateixos que hi donen suport en les apel·lacions i en el seu procediment. La querella està bé, fem-la en un altre moment, però tinguem clar que jugarem en camp contrari i que ells faran el que voldran. Quan en Jaume diu que està aboca-

da al fracàs és perquè la sala d'admissió farà el mateix que va fer amb la inadmissió de la jutge Lamela, no solament inadmetre-la sinó donar-hi suport.

—P.: **Si es resol positivament a Alemanya la no extradició i Puigdemont se'n va a Bèlgica, torna a iniciar-se el procés? Què es persegueix amb la demanda civil contra Llanera?**

—G. B.: Dins l'espai comú europeu, quan a un ciutadà li reconeixen uns drets és molt difícil de sostenir una nova euroordre. Però amb el jutge Llanera ja no ens pot sorprendre res; evidentment, la tercera arribarà. Si no ha arribat fins ara per als qui són a Bèlgica és per estratègia, per no reconèixer davant Alemanya que el jutge belga tenia raó quan la hi va rebutjar. Per què tenia raó? Perquè el jutge Llanera no coneixia el formulari d'una euroordre i no va passar

per la casella B. I no és broma. Casella A: 'Nom.' Ja era difícil equivocar-se en el nom.

[Rialles]

—G. B.: A la casella B, hi diu: 'Resolució nacional que sustenta la detenció europea.' Aquí ja es va equivocar i no va passar a la casella C. A Bèlgica no s'ha passat de la B. El fiscal, el 18 de maig, va demanar una segona euroordre i d'aleshores ençà el jutge Llanera no ha badat boca. Espera el resultat d'Alemanya per tornar a posar-la a Bèlgica. Per què no l'ha posada? Per estratègia. I és la primera vegada que veig un jutge d'instrucció amb estratègia.

—J. A.-C.: No tan sols no l'ha cursada, sinó que de seguida va enviar un escrit al tribunal alemany dient: 'No faci cas dels belgues, que s'equivoquen. Entre nosaltres, les grans potències, sí que fem bé les coses.'

—G. B.: Pel que fa a la demanda civil: si a Puigdemont l'haguessin obligat a defensar-se a Bèlgica i l'haguessin acusat d'unes coses per després retirar-li l'euroordre i, en acabat, haguessin anat a una conferència per dir que vostès són els delinqüents, perquè no eren presos polítics... Vostès no els demandarien? Això és el que es persegueix a Bèlgica. Tota la resta ho munten des del Tribunal Suprem per justificar-se dels belgues dolents, alemanys dolents, escocesos dolents. Els únics bons són ells i els que se saben la llei.

—P.: **El jutge Viejo no va donar la citació que va fer al jutge Llanera perquè considerava que representava l'estat i no havia de comparèixer davant un altre jutge. Això té recorregut? Què poden fer els belgues si al setembre aquest home no es presenta?**

—J. A.-C.: El jutge de Madrid fa de carter, per explicar-ho gràficament. Fa el que se'n diu cursar una comissió rogatòria. Si aquesta comissió és a l'estranger, el jutge de Madrid l'únic que havia de fer era donar la notificació al jutge Llanera, i això és el que ha rebutjat. Però això no prejutja en absolut el contingut que hi havia, del procediment que està en marxa. El jutge belga pot optar per cursar la notificació per una altra via. En té coneixement perquè en Gonzalo va presentar un escrit de recusació i sap que ha estat demandat allà i pot optar per no defensar-se.

—G. B.: Vostè es refereix al jutge Viejo, el que avui ha es-

Gonzalo Boye. ALBERT SALAMÉ

El públic de l'acte. ALBERT SALAMÉ

tat nomenat conseller general de justícia? [Irònic.] Ah, és que pensava que era un jutge.

[Rialles]

—P.: Ara tot és el jutge Lla-rena. Imaginem que hi ha un miracle i el jutge Lla-rena desapareix i deixa de tenir cap relació amb aquest cas. Canviaria res?

—J. A.-C.: Em fa l'efecte que no. Fixeu-vos que el president del consell judicial, Carlos Lesmes, va dir una cosa molt greu a la inauguració de l'any judicial. Va dir que la principal

funció del poder judicial a Espanya era preservar la unitat d'Espanya. La principal funció del poder judicial en qualsevol estat és l'aplicació de l'ordenament jurídic i la preservació dels drets dels ciutadans, però no la unitat de l'estat. Per això, segurament el problema no és del jutge Lla-rena, sinó de tota la sala segona. Això ho hem denunciat moltes vegades, el Consell d'Europa ho ha dit, totes les associacions de jutges, inclosa l'associació conservadora majoritària de jutges: el problema al poder judicial espanyol és que els

alts càrrecs són nomenats no pels principis de capacitat i mèrit, sinó un en un, per quotes d'associacions judicials, que són l'extensió dels partits al món judicial. Per tant, el problema no el tenim només amb el magistrat instructor, sinó que quan la sala ha hagut de resoldre qualsevol cosa, ha donat plena cobertura al jutge Lla-rena.

—G. B.: Si contractes un paleta per desmuntar aquella paret [l'assenyala], pot començar a picar per diversos punts o pel mateix. I d'això se'n diu estratègia per a desmuntar la paret. Fa molt de temps que ho explico, no és un problema de tota la judicatura. En tots els pobles i ciutats hi ha jutges que, amb recursos escassos i amb més o menys capacitat, fan la seva feina i la fan ben feta. El problema ve quan arribes a la plaça de La Salesa, a Madrid, on tens, en una banda, l'Audiència Nacional i, en una altra, el Tribunal Suprem. Una mica més lluny hi ha el Tribunal Constitucional, però que no és part del sistema judicial com a tal. El problema és aquí. I aquesta causa permet de visualitzar tots els problemes del sistema judicial espanyol, especialment el de les altes instàncies. I es va demostrant que no feien tan bon dret com ells deien: no resisteixen un contacte amb un jutge de primera instància belga. Després intenten humiliar-lo perquè no és un Tribunal Suprem. El Tribunal Suprem fa molts anys que fa coses que no hauria de fer. Uns voten perquè els diputats legislin. I hi ha un poder que s'anomena poder legislatiu. El poder legisla-

tiu aprova una llei i què fa el Tribunal Suprem? Aprova un acord del poder suprem no jurisdiccional per a reescriure la llei. Us en poso un exemple: busqueu l'article 1 i 2 de la llei del jutjat i cerqueu la quantitat d'acords del Suprem 'no jurisdiccional' que hi ha per a reescriure la llei, envaint competències del poder legislatiu. 'Si la llei diu això, el que vol dir és justament la contrària.' El Tribunal Suprem s'atribueix unes competències que no té i passa que gairebé ha comès un cop d'estat. Han superat amb escreix les seves competències.

—P.: El problema que hi ha hagut a Bèlgica no ha passat a Alemanya?

—J. A.-C.: Sí. Alemanya no s'ha pronunciat encara. Ha passat el mateix, que la casella B és mal complimentada, perquè no quadra amb una ordre nacional de detenció.

—G. B.: La vista del 16 de maig era la vista final de l'euroordre a Bèlgica. No vam passar de la casella B, però era la vista final. L'última estació del procediment. La resta del procediment a Bèlgica diu que no ho veu clar.

—J. A.-C.: Aquell dia ens vam quedar tots amb una cara estranya, perquè anàvem preparats per a entrar al fons, perquè estàvem convençuts que quan arribàriem allà ens dirien que havien resolt aquest defecte. I, quan se'ns va comunicar que no, recordo que el jutge, el tribunal i tots els fiscals deien 'no pot ser, no pot ser'. La vista va durar molt poquet.

Aquesta causa permet de visualitzar tots els problemes del sistema judicial espanyol, especialment el de les altes instàncies.

El Tribunal Suprem s'atribueix unes competències que no té i passa que gairebé ha fet un cop d'estat.

—P.: Si les euroordres són refusades, si ens posem en aquesta pantalla, com pot prosseguir, això, després? Quina valoració en fan del canvi de govern espanyol, del punt de vista jurídic?

—J. A.-C.: Pitjor del que estàvem no podíem estar. S'obren oportunitats i és possible que estiguem millor. I en el pitjor dels casos, estariem igual o una mica millor. Dit això, el gust que vam tenir fa tres setmanes no té preu. [Mira Boye.] Aquesta última part tu no l'hauries dita, oi?

[Rialles]

—G. B.: Jo no em fico en política.

[Rialles]

—V. P.: Però, té cap afectació?

—J. A.-C.: Serà més alegria que qualsevol mundial de no sé què o medalles als Jocs de la Mediterrània.

[Rialles]

—J. A.-C. [Si es refusen les euroordres] Estarem en un cas insòlit, del qual no hi ha precedents. Hi ha un espai judicial europeu amb llibertat

de circulació. Hi ha tres països de la Unió Europea que han dit que aquests fets no són constitutius de delictes, dos a Bèlgica i un altre a Alemanya. S'ha dit que tenen llibertat de circulació perquè consideren que els fets reclamats per Espanya no són constitutius de delictes. Els fonaments en els quals descansa del procediment espanyol trontollen. No l'afecta directament, però trontolla.

—V. P.: Que no hi hagi precedents, és significatiu?

—J. A.-C.: I tant.

—G. B.: En cap país no hem trobat encara jurisprudències sobre els delictes imputats. I això és significatiu. A Alemanya el delictes de sedició fa quaranta-vuit anys que és derogat. A Escòcia, des del 23 de març, el fiscal escocès intenta trobar quin delictes penal de la legislació escocesa encaixaria en aquests fets. El codi penal escocès tampoc no és tan llarg per a no trobar-lo. És que no existeix.

—J. A.-C.: S'ha dit. La premsa de Madrid n'ha informat molt malament, diuen que no hi ha un delictes similar a tot arreu. Però és de sentit comú, si hi

ha un grup que enderroca per la força al govern constituït és delictes a tots els països. Però els fets que explica l'euroordre no són com ho va ser el 23-F (l'alçament de l'any 36 no, perquè com que va ser 'glorioso' estava perdonat, perquè no era pecat). Però què és una rebel·lió, és claríssim. I quan demanen alguna prova, ells envien un vídeo d'una cassolada i continuen sense veure-ho.

—G. B.: Agafem algunes frases de l'ordre de processament i diem que aquí hi ha un problema d'entesa democràtica, perquè el que diu en un moment donat el jutge a Llavina és: 'Gairebé dos milions de persones van sortir a manifestar-se.' Hòstia, si el dret de manifestació depèn de quanta gent hi hagi a la manifestació és terrible! És un problema de concepció democràtica i això no es canvia d'avui per demà, n'hi ha alguns que fins i tot ho porten als gens.

—J. A.-C.: Una anècdota és que quan vam haver de traduir tot allò de: 'És cert que no han estat mai violents, no han fet mai cap crida a la violència, que en totes les se-

ves manifestacions han estat pacífics, però no és descartable que interiorment algun dia puguin ser violents' [moment les mans], la traductora alemanya ens deia: 'Això deu estar malament.'

—G. B.: La segona traductora, perquè la primera va ometre frases importants.

—J. A.-C.: Sí, sí.

—P.: Dues preguntes. Des de la ignorància jurídica, si el jutge Viejo no ha volgut donar una carta dient que és 'estat', no és una prova molt clara que no hi ha separació de poders? I la segona, si una querrela és abocada al fracàs perquè no serà admesa, aquí s'acaba o es poden fer més passos?

—G. B.: Al senyor Viejo només li hauria calgut llegir-se l'article 1 del reglament europeu. Llavors sabia que el que deia era un despropòsit. Parlarem sense termes jurídics: això vol dir que el carter va obrir la carta, no li'n va agradar el contingut i la va retornar al remitent. Però no havia d'obrir la carta, només havia de lliurar-la. Quan vam recusar el jutge Llavina, vam posar-lo en coneixement personal de

Nosaltres farem bon dret i posarem en evidència que fan el que volen.

En el sistema judicial espanyol, una querella contra el magistrat Llarena, que ha de ser jutjada pels seus mateixos companys de sala, no s'admetrà a tràmit

la demanda i de la citació que va acompanyada com a document 2 i 3 de la recusació. Per tant, ell ho ha rebut. A més, quan desestima la recusació comença a discutir-se amb el jutge belga. Perquè nosaltres a l'escrit de recusació, li ho diem: 'Escolti, això vagi a dir-ho al jutge belga, a nosaltres què ens explica.' Discuteix la competència al jutge belga ja des del 4 de setembre. Si no compareix és perquè ell no ha volgut, en té plenament coneixement. A on el portarà a això? Al mateix lloc que el portaria en un plet civil en la legislació espanyola, perquè havia estat citat i no ha comparegut, el declararien en rebel·lia. I, com el plet civil, continuarà en rebel·lia fins que es dicti sentència. Si ell no es vol defensar, després d'haver enviat la primera, la segona, la tercera, la quarta euroordre...: 'tal faràs, tal trobaràs'.

—J. A.-C.: En el sistema judicial espanyol, una querella contra el magistrat Llarena, que ha de ser jutjada pels seus mateixos companys de sala, no s'admetrà a tràmit. Hi ha obert un procés de recurs contra el Tribunal Constitucional, en el qual en Gonzalo té molta confiança. [Riu.] I després es pot anar a les instàncies internacionals. Un recorregut tortuós perquè les instàncies internacionals demanaran que s'admeti a tràmit a Espanya. Per tant, les possibilitats que això prosperi són mínimes, tal com està muntat el sistema.

—P.: **Quina incidència pot tenir en el procés el canvi del fiscal general de l'estat?**

—J. A.-C.: Té poc marge, i la maquinària inicial una vegada

s'ha posat en marxa és molt difícil d'aturar; sí que es pot aturar alguna cosa. Es compara amb un gran vaixell de càrrega. Tenim un problema de temps, la fiscal general de l'estat encara no ha pres possessió. Jo tinc un convenciment propi, jo crec que l'acusació per rebel·lió caurà perquè és insostenible. Si ara es manté és per a poder suspendre els càrrecs electes, que creiem que és improcedent perquè només no ho és en casos de terrorisme, que no és el cas. Crec que es manté per poder aplicar aquest article 384 bis i suspendre els càrrecs electes. Probablement, en el moment que tinguem els escrits d'acusació, la fiscalia ja rebaixarà les acusacions de rebel·lió a sedició. Però això és un petit canvi de rumb, perquè no hi ha de cap de les coses. Les penes per rebel·lió poden arribar a trenta anys, i les de sedició a dotze. Són penes gravíssimes! El que hi ha és una desobediència. Aquí entrariem en un debat jurídic de si el Tribunal Constitucional l'han desobeït històricament el govern, el Tribunal Suprem, la fiscalia general de l'estat, totes les comunitats autònomes. Hi havia, com deia en Gonzalo, la federació general de desobediència al Tribunal Constitucional. Mai no hi havia hagut una condemna per desobediència al Tribunal Constitucional perquè el codi penal condemna les resolucions judicials i les del Constitucional no ho són. La primera condemna va ser pel 9-N, en què hi va haver un canvi de regles a mig partit, i això ho portarem a Estrasburg quan el TC desencadeni la condemna de Quico Homs.

—G. B.: Sobre la fiscal general de l'estat és saber si els fiscals del Tribunal Suprem li faran cas, perquè jo en tinc dubtes.

—V. P.: **Això podria fer entrar un problema polític?**

—J. A.-C.: Hi ha dos problemes polítics, fixeuvos: quan la portaveu del govern va dir que, arran del cas de la Manada, l'administració intentaria personar-se com a defensa dels agredits per delictes sexuals, el fiscal general, encara en funcions, va dir que la fiscalia ja ho defensava prou. Això se solucionarà quan el nou govern nomeni un nou fiscal. Però el problema és que, malgrat que és un òrgan jerarquitzat, els fiscals de l'estat són molt fiscals de l'estat, i s'ho creuen. Quan hi va haver la petició de llibertat de Joaquim Forn, fa uns mesos, la fiscalia general va ordenar que se'n demanés la llibertat, i els fiscals van dir: 'Demanem llibertat perquè ens ho han demanat.' Per això, al final el jutjat no va fer cas a la fiscalia, sinó a l'acusació particular de Vox. Per tant, hi va haver rebel·lió dels fiscals al fiscal general.

—G. B.: A aquest sí que li fan una rebel·lió. [Fa una ganxota.]

—P.: **S'ha insinuat alguna cosa d'il·legalitzar partits polítics. Quin recorregut té això, ara amb Pedro Sánchez?**

—J. A.-C.: No em sembla que sigui destacable. Algun líder dels populars o d'un sector de l'aznarisme poden dir coses, però no crec que sigui a l'agenda del PSOE. Aquí hi ha moltes incògnites polítiques, Sánchez sap que des-

tapar Catalunya és destapar Andalusia. El que faci o deixi de fer ja són especulacions polítiques. Però més aviat, pel que es va veient, hi ha gestos de distensió, no tindria sentit començar en aquest terreny.

—G. B.: No m'agrada ficar-me en política, però això de la política consisteix a saber en quina pàgina dels llibres d'història es vol estar. És una decisió que els polítics han de prendre, com ho han fet els jutges. I els ciutadans esperem que la prenguin, que prenguin decisions. El procés ha posat en evidència les grans mancances del sistema judicial espanyol i en la persecució del procés es posa en tela de judici fins a quin punt es pot estirar el sistema europeu sense trencar-se, per mantenir posicions que són antidemocràtiques. Si Pedro Sánchez ha vingut per a quedar-s'hi, ell sap que ha de prendre decisions, com tothom.

—P.: **Quin recorregut té el delictes de malversació, si Montoro mateix va dir que no s'havia gastat ni un euro de diners públics?**

—J. A.-C.: Respecte a Alemanya, estem pendents de la resolució. Com que estem convençuts que la rebel·lió ja l'han descartada, també som molt optimistes, per unes altres raons, que també la descartin. I, pel que fa al cas espanyol, encara que tenen els comptes intervinguts i que ho han mirat i remirat tot, no han trobat res. L'última ocurrència de divendres va ser demanar una pericial a un agent de la propietat immobiliària per saber quant hauria

Jaume Alonso-Cuevillas. ALBERT SALAMÉ

costat llogar tots els locals que es van fer servir per a l'1-O. Suposo que algú va fer servir el lavabo i va gastar aigua, o algú va encendre el llum, però ara pretenen sostenir la malversació d'acord amb això.

—G. B.: Crec que juguen amb la memòria. Es va fer un referèndum abans, hi va haver desobediència abans i es va presentar una querrela abans i, crec recordar, si la memòria no em falla, que va ser la fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que va dir que no hi havia delictes de malversació en el cas d'Artur Mas. I vas ser el TSJC que no va obrir una causa contra Artur Mas per malversació, sinó per rebel·lió. És difícil de tenir dos casos tan similars amb reaccions judicials tan diferents i no pensar que hi ha hagut una politització de la justícia. Si els dos fets són pràcticament idèntics, en el

La traductora alemanya ens deia: 'Això deu estar malament.'

mateix àmbit territorial i es despleguen més o menys de la mateixa manera, per què arriba a aquest resultat tan diferent? El primer punt és treure'l del seu tribunal natural, que és el TSJC. Després el van portar a un tribunal especial, ells en diuen especialitzat, que és l'Audiència Nacional espanyola, i després es va portar al Tribunal Suprem, i s'hi dona una resposta més pròpia de l'esoterisme que no del fet jurídic. I a mi el que em preocupa és: 'Com expliquem això a l'advocat alemany sense que ens tracti de bojos?'

[Rialles]

—G. B.: De debò, un dels problemes més grans que hem tingut és explicar a fora què vivim i que no ens enviïn en una unitat psiquiàtrica, perquè podrien dir: 'Hòstia, se'm va aparèixer aquí un sonat,

Gonzalo Boye. ALBERT SALAMÉ

El principi de les euroordres es basa en la confiança d'estats de dret i, sobre el paper, Espanya ho és

que em va començar a explicar la història d'Espanya, i l'hem hagut d'internar.'

[Rialles]

—G. B.: I també és un problema amb els jutges, perquè ells pregunten: 'Però, n'hi ha per a tant?'. I la resposta és: 'No, ho hem reduït perquè sigui creïble.' El relat ha de tenir un sentit lògic... Com expliques a un jutge d'un tribunal —que ells diuen regional— perquè no li sembli increïble? En un estat federal no hi ha tribunals regionals, sinó federals, i aquests tenen la mateixa capacitat que el TS espanyol, encara que allà tots són doctors. La quantitat d'hores que hem trigat a aprimir temes... només perquè semblava que tinguin una explicació lògica.

—J. A.-C.: I encara és més greu que això que diu en Gonzalo, perquè en el cas del 9-N s'hi van destinar recursos públics i és justificat. Però el primer d'octubre, no, perquè ja se sabia que no se n'hi podrien destinar. No són dos actes idèntics, i això encara és més greu. Sobre el que diu en Gonzalo d'aprimar les coses, imagineu-vos que en una sèrie política com House of cards, un guionista hagués fet un guió com el que ha passat a Catalunya en els últims mesos. Quan l'hagués presentat l'hi haurien refusat dient: 'Això no s'ho creu ningú.'

—V. P.: Un jutge d'un tribunal belga o alemany deu pensar que un jutge espanyol és igual que ell.

—G. B.: Ho deu pensar, sí. En un principi.

[Rialles]

—J. A.-C.: El principi de les euroordres es basa en la confiança d'estats de dret i, sobre el paper, Espanya ho és. De fet, les lleis processals espanyoles són de les més garantistes de totes. Si aquí ja ho sabem, ja hem fet tots el màster, més que a la Juan Carlos I, ja anem pel nivell avançat! L'euroordre funciona per dos sistemes, un de ràpid, si és per una llista de delictes com homicidi, tràfic de drogues o corrupció, llavors es lliura la persona automàticament. I ells van intentar fer la trampa de colar-ho com a corrupció. I aleshores, quan els jutges belgues van dir que allò no era corrupció van dir: 'No, no, és que els jutges belgues no ho han entès bé.' Si en algun moment partien que Espanya era igual, de seguida es van adonar que no, que aquí les coses no estan ben fetes. El jutge belga ha d'analitzar la causa amb el que vostè li envia, si vostè no li envia tota la informació, ell no ha de venir a mirar què hi passa aquí. Quan els vam explicar que en una querrela de 116 pàgines, que els documents no hi eren adjunts, sinó que eren enllaços, que en un paper si toques l'enllaç no s'obre res... I ens citaven un dia festiu —l'u de novembre— per a l'endemà a les nou del matí. Això no s'entén, encausar-te pel delictes més greu que hi ha al codi penal amb menys de 24 hores d'antelació, és absolutament impensable. I com aquesta, una carretada.

—P.: Jo vull preguntar sobre Vox. Qualsevol pot ser acusació particular? I sobre l'acu-

El públic de l'acte. ALBERT SALAMÉ

sació particular, tinc entès que Espanya és una excepció dins Europa, és així?

—G. B.: Jo crec que és un gran guany per a la democràcia que els ciutadans tinguin dret de formar part de la justícia. Cadascú té el seu àmbit de representació: el PSOE és al congrés, Vox a Twitter...Tot i això, crec que els partits polítics no haurien de fer servir l'acusació particular, i sé que algú s'emprenyarà per això. Aquests de Vox no sé com es financen, perquè cada vegada que algú posa una querella ha de justificar-ho. Però, vaja, això ja és una qüestió més de fiscalia que nostra.

—J. A.-C.: No és una anomalia, hi ha països que ho tenen, però que els partits hi entrin denota molt poca confiança en el sistema judicial. A Espanya, aquesta eina existeix des del segle XIX perquè històricament existeix aquesta desconfiança.

—P.: És veritat que el jutge Garzón va impulsar d'alguna manera extralegal, perquè no existia, que els informes de la Guàrdia Civil fossin els únics que poguessin ser admesos a una acusació determinada i concreta contra una persona? A mi em fa molta por això, perquè amb aquest sistema judicial, on arribarem? Hi ha gent que fa molts mesos que és a la presó i, fins i tot els qui no hi entenem, veiem que són fora de la llei. Hi ha molt bons advocats, el fet ha estat molt criticat per algunes associacions judicials espanyoles, però no ens en sortim. Són Déu, els jutges, que poden fer el que els dóna la gana?

—G. B.: El jutge Garzón, juntament amb el fiscal Zaragoza, van crear el concepte 'tot és ETA', i ara estem en el concepte 'tot és el procés'. És a dir, podem esperar els mateixos mètodes que s'uti-

litzaven en el seu dia. A mi, això de les pericials d'intel·ligència m'ha sonat contradictori: uns guàrdies civils es converteixen en experts en ETA i diuen: 'Ha estat ell.' I amb això, n'hi havia prou. I ara ho apliquen: 'Quan hauria costat llogar els locals? D'acord, doncs això és el que han malversat.' Fixi's, cada dia Espanya tramita unes dotze euroordres i no fallen mai, només passa en aquest cas. Què passa? Doncs que hi ha jutges que fan la seva feina ben feta. El problema no està en la justícia, sinó en les altes instàncies, a les quals s'arriba per uns camins una mica inescrutables. I demostren que no feien 'bon dret'. Ja es va viure a Espanya, encara que en un altre context, en una política de cercles concèntrics. I després van tenir casos com el d'Egunkaria, en què es va tancar un diari, es va ficar tothom a la presó, es va

torturar Marcelo Otamendi i després resulta que no tenien cap delictes imputables ni cap relació amb ETA. Quin era el problema? Tenien un mal costum, escrivien en èuscar.

—P.: En què se sustenta l'acusació sobre els Jordis? I què n'opinen sobre la presó preventiva que permet de tenir tancades persones durant quatre anys que després un jutge pot declarar que són innocents?

—J. A.-C.: La qüestió dels Jordis, igual que la del major Traperó, els consellers, la mesa del parlament..., no té cap base jurídica. Com deia en Gonzalo, tot és ETA, i ara aquí s'ha volgut criminalitzar. A Espanya va existir al codi penal un delictes de convocatòria d'un referèndum, i ho era convocar-lo, ajudar a organitzar-lo, finançar-lo. Això es va despenalitzar el 2005, i ja va sortir la Rosa Díaz i els

Les lleis hi són per a interpretar-se, però potser abans cal una dutxa democràtica

que ara se'ls en diu constitucionalistes —que a mi no m'agrada anomenar-los així— a dir que el codi penal espanyol no tenia una eina eficaç per lluitar contra una declaració d'independència pacífica. I quan es produeix aquesta, ara han de forçar el codi penal per castigar-ho, perquè un delictes de desobediència no comporta presó i els sembla molt poc. La primera vegada que vaig sentir parlar de sedició era al matí, esmorçant amb en Joan Queralt, i ens vam posar les mans al cap: 'Quin disbarat, no seran capaços d'aplicar-ho.' No es pot agafar per enlloc, però ens han demostrat que són capaços de tot. Pel que fa a la presó provisional, Espanya en fa un ús abusiu i això ja ho han denunciat les instàncies internacionals de fa molt de temps. Hauria de ser el remei últim i extrem que s'apliqui en casos que sigui necessari. I que s'apliqui només en segons quins casos, i amb aquesta arbitrietat, com la Manada i Urdangarin, no, i, en canvi, sí que s'apliqui en els nostres polítics.

—P.: Davant d'Europa, es pot fer res perquè la justícia espanyola canviï alguna cosa,

Ens falta entendre que la democràcia no és anar a votar cada quatre anys, sinó viure-hi

perquè es pugui resoldre en l'àmbit europeu?

—J. A.-C.: L'opinió pública europea està escandalitzada.

—G. B.: Les lleis hi són per a interpretar-se, però potser abans cal una dutxa democràtica: analitza els fets, els cerca al codi, no els troba, es pren un cafè amb una mica més de cultura democràtica i segurament arribarà a unes conclusions ben diferents. Jo ho veig a Twitter, que algú es queixa: 'És que van organitzar un referèndum.' I jo contesto: 'Sí, i què? No és delictes.' I la resposta: 'Sí, però van pujar sobre els cotxes de la Guàrdia Civil.' Sí, és veritat, i què? Potser el que els molesta és que s'hagin manifestat i no com s'hagin manifestat. I hi ha diferència entre la violència contra les coses i violència contra les persones. Pujar sobre un cotxe pot ser la primera. Però el que sembla és que aquí el que hi ha hagut és un atac a l'honor de la constitució, de la Guàrdia Civil, de la bandera. Si els volen demanar perquè se senten atacats, és una cosa, però aquí, jo crec, el problema és la falta de cultura democràtica. Per què el problema d'una manifestació

és que hi van dos milions de persones? I si n'hi van quatre o sis, què? A la manifestació a Madrid de 'No a la guerra', el 2004, hi havia gairebé dos milions de persones. Els convocants haurien pogut ser cridats a algun procediment penal. En aquell moment, algun delegat del govern es va negar a fer sortir la policia perquè considerava que hi hauria pogut haver violència. És a dir, si sortien del Piolín, podien generar violència. És clar, si els tens allà tancats, en el moment que surten, poden fotre bastonades. El nostre contracte és democràtic, però ens falta cultura i tradició democràtica, i ens falta entendre que la democràcia no és anar a votar cada quatre anys, sinó viure-hi.

—P.: D'aquí a dos dies, es fa un reportatge bastant descriptiu sobre els fets del 20-S, on es veu que els Jordis demanen a la gent que se'n vagi a la nit. Es pot integrar a la causa? Quina possibilitat tindria que tingués una incidència en el judici dels Jordis? I fins i tot per parlar sobre què entenen per violència a Espanya, cap a Europa?

—J. A.-C.: No he vist el documental però he parlat amb en Jaume Roures i en Lluís Llach i demostrarà que no hi va haver cap actitud sediciosa ni violenta, que van fer crides pacífiques. I tot això lliga amb les pericals d'intel·ligència que la policia s'ha centrat a explicar fets de forma objectiva, si hi havia tres persones, han d'explicar que hi havia tres persones, no pas 'hi havia tres persones i estaven conspirant', això ja ho analitzarem. També diuen: 'Aquí hi ha vuit ampolles, a cada una cinc euros, doncs vuit per cinc són setanta-dos.' [Sobre la taula n'hi ha dues.]

[Rialles.]

—J. A.-C.: Els processos espanyols van a la seva, en una vista d'apel·lació els advocats som contundents, però els fiscals continuen amb la seva història, fins i tot partint de premisses errònies. L'opinió jurídica europea està escandalitzada. Això no és nou, sempre hi ha estat, en el sistema espanyol, però ara es va posant de manifest. Divendres la portaveu de la Casa Blanca va anar un restaurant i la fan fora amb la seva fa-

Centre de Cultura Contemporània de Barcelona
Els ponents escolten una de les preguntes del públic. ALBERT SALAMÉ

L'opinió pública europea està escandalitzada

mília. Piulades i polèmica i ja està. Aquí, un mecànic de Reus no vol reparar un cotxe i ja l'encausen per delictes d'odi. No és solament el procés, són els cercles dels quals parlava en Gonzalo. Al principi ho anàvem polint perquè s'entengués, ara ho han vist més clar. Jo continuo tenint confiança en Europa, sé que queda molt ingenu dir-ho, la solució costarà que arribi, però començarem a veure algunes cosetes. Potser ho negaran, que hi han intervingut, però forçaran una solució. No es pot mantenir aquesta repressió.

—P.: Sobre les extradicions, suposant que tingueu èxit i no les concedeixin, com continua el judici?

—J. A.-C.: És procés penal. És previst que si algú queda

en rebel·lia, el judici contra ell és suspès. Per això, el jutge Llarena ha fet dues peces separades, respecte dels que són fora. Jo crec que un dels motius de fer dues peces és treure's en Gonzalo de sobre, perquè cada vegada que fa un escrit el posa molt nerviós. Però ha fet dues causes separades també preveient que, en cas que no prosperi l'euroordre, es pugui continuar el judici dels d'aquí com si res i deixar aparcat l'altre. El Gonzalo i jo hem demanat la nul·litat d'actuacions, perquè no ens van deixar intervenir, ens van expulsar de la causa, i no ens van deixar entrar fins que no van cursar la segona tongada d'euroordres. Escolti'm, les condicions amb què vostè em readmet són les mateixes condicions amb què

em va expulsar. Per tant, tota la instrucció és nul·la. I per això saben que podria contaminar la resta del procés. Per això volen continuar com si res aquí, i no deixar que es contaminin amb una possible nul·litat.

—G. B.: Jo m'imagino que ells han pensat: 'Quan arribem a Estrasburg, i faré un símil futbolístic, ja s'haurà jugat la pròrroga, s'hauran picat els penals i els és igual què digui perquè passarà d'aquí a sis, set o vuit anys, i ells ja no seran al Tribunal Suprem, perquè hi ha una cosa que se'n diu edat de jubilació. Però no han previst que hi ha mecanismes molt més àgils que poden donar resultats més ràpids, precisament per a poder evitar totes aquestes aberracions; el que plantegen és una aberració jurídica. Però com que tota aquesta part dels mecanismes ells mai ho l'han haguda d'estudiar, perquè no els interessava, perquè no els afectava, és on se senten molt incòmodes. Us poso un exemple: el jutge Llarena, un dia que estava una mica molest amb mi, va dictar una resolució perquè en l'euroordre es prengués declaració a Toni Comín i Meritxell Serret, perquè els designessin advocat i procurador que els defensés. Jo li vaig presentar un escrit dient-li: 'Miri, resulta que vostè es passa per certes parts el tema de l'estatut general de l'advocacia i jo tinc dret a treballar. Però, per si de cas, no pot demanar això en l'euroordre, ha d'anar a un altre conveni europeu de cooperació en matèria judicial i, si no ho

Els nostres defensats mantindran la seva dignitat: mantenir el cap alt i continuar batallant i no faran ni un pas enrere

Ni sumar saben en un delictes de malversació

troba, és a l'article 2, el que vostè vol demanar.' Ell va citar l'article 18 que té relació amb prendre declaració, però és clar prendre declaració no té relació amb l'advocacia... Feia set mesos que els demanàvem que els prenguessin declaració a Bèlgica i ens deien que no existia un mecanisme, fins que els va interessar. Amb això vull dir que faran el que voldran. Nosaltres farem bon dret i posarem en evidència que fan el que volen. I els nostres defensats mantindran la seva dignitat: mantenir el cap alt i continuar batallant i no faran ni un pas enrere, perquè no han fet res per haver-lo de fer, sinó tot al contrari. Ens feu preguntes jurídiques que no són d'aplicació al cas, perquè no és un cas jurídic, és judicialitzat, però no ho és. La resposta i la solució ha de ser política. Nosaltres som aquí perquè, com que ho han judicialitzat, hi ha uns païos que han de ser-hi amb un carnet que digui que són advocats. Excedeix amb escreix el nostre àmbit de coneixement.

—P.: **Si els jutgen, els presos polítics, i els condemnen, i el cas arriba a Estrasburg i allà diuen que això no és vàlid, quina és la conseqüència per a Espanya, per als presos i per als jutges?**

—J. A.-C.: Espanya viu en una situació d'autarquia jurídica, perquè no han canviat el xip encara que van entrar a l'espai europeu. Saben que de tant en tant pot arribar a Estrasburg, però primer ha de passar pel Constitucional, que pot congelar-ho quatre o cinc anys. Però hi ha més me-

canismes europeus més enllà d'Estrasburg una vegada tinguem resolucions favorables, i aquí sí que 'ahí lo dejo'.

—G. B.: Que estudiïn, que no saltres ja ho hem fet.

—P.: **Quan parlu de perícia en la intel·ligència, en la reforma s'havia parlat de la llei d'enjudiciament criminal, que es deia 'pericial policial d'intel·ligència', i es van adonar que no anaven de costat 'pericial' i 'policial'. [Riuen.] I una demanda, si us plau, vosaltres que teniu ressò mediàtic, feu que es derogui la llei mordassa, no ens deixa ni explicar-nos, quan veiem certs abusos no podem fer res, hi ha gent que tenim expedients per unes rucades importants, en manifestacions el furgó ens grava, hi ha llistes de gent que va a les manifestacions... Vosaltres potser podeu fer-hi alguna cosa, perquè els advocats de carrer no hi podem fer res.**

—G. B.: Sobre les pericials d'intel·ligència, responc sobre un judici que va haver-hi a l'Audiència espanyola, que és sobre un delictes que vam tenir: havien analitzat, com a dada objectiva, que la meua defensada anava a casa de l'altre acusat tres dies per setmana amb l'objectiu de col·laborar amb organització terrorista. I jo vaig preguntar en el judici: 'Amb la seva capacitat d'intel·ligència, van avaluar la possibilitat que fos amb algun altre motiu?' Va ser el mateix president del tribunal que va dir: 'ligue'. [Rialles] Noia de 26 anys, noi de 28, que el va a veure a partir de les nou del vespre i, de cop, acusada de pertinença

a organització de terrorisme, d'acord amb una pericial d'intel·ligència! Ha estat molt intel·ligent, la pericial.

—P.: **Els informes de la Guàrdia Civil estan subjectes a la mateixa suposició de veracitat que la declaració d'un testimoni en un judici oral?**

—J. A.-C.: Sí, però el problema no és que incorrin en falsedat, sinó que fan suposicions. En un dels informes diuen: 'I parlen de l'avi, segurament Jaume Roures.' I ell diu: 'Escolti'm no sóc avi, no tinc cap nét, per què he de ser jo?' Tenen obligació d'objectivitat i recollir les evidències. En un judici normal quedaria desvirtuat.

—G. B.: Diuen: 'No hem trobat encara els pagaments, però continuarem cercant.' En un informe judicial! I continuarà, i en el següent informe apareixen explicant on els han anat a cercar. Normalment en una causa quan es dicta una interlocutòria de processament, un ja més o menys sap cap on es mourà el judici oral. En aquest cas, quatre dies abans de dictar-se la interlocutòria de processament arriba un informe de la Guàrdia Civil que alternava els fets de la interlocutòria de processament que el jutge Llarena havia dictat. I a més i quan es recorren aquests autoprocediments el jutge desestima els recursos quan el fet intel·ligent —bé, intel·ligent... [somriu]— hauria estat estimar-ho parcialment perquè efectivament no és un milió i mig, són tres milions. Acull el teu propi informe, però no. El problema és que les pericials d'intel·ligència, una suma de tres xifres ja la

La xerrada va durar més d'una hora i mitja. ALBERT SALAMÉ

van fer malament, perquè ni sumar saben en un delictes de malversació.

—P.: Jo volia preguntar sobre Valtònyc, perquè la fiscalia flamenca ha rebut l'euroordre contra Valtònyc. Com veieu la seva situació i què pot acabar passant en aquesta causa contra ell? Quines diferències hi ha amb la qüestió a Bèlgica dels consellers exiliats?

—G. B.: Amb els acords que tenim, no podem dir gaire cosa, però jo només en sé una: en cap país d'Europa cantar no és un delictes. Per tant, els trets aniran per aquí. Nosaltres respectarem l'acord que tenim amb la fiscalia perquè quan ens autoritzin farem públiques les dades.

—P.: La justícia es basa en fets. Quan es podran saber aquests fets, de tots els pro-

cediments que tenim engegats?

—J. A.-C.: La justícia penal aplica normes penals sobre uns fets, per això el primer que s'ha de fer és reconstruir un relat històric. El problema és que el relat històric que relata la querrela i aquests informes policials no quadren amb la veritat històrica. En un judici normal, i no polític com aquest, tindríem moltes esperances que en un judici oral, quan es practiquessin proves contradictòries –i només recollint el que diu el fiscal, emparat per uns atestats policials–, en el moment de contrastar-ho amb testimonis quedaria desvirtuat. Representa que l'objectiu d'un judici en base a unes proves és comprovar si queda acreditada o no la veritat històrica del judici.

—V. P.: Jo tinc una última

Suïssa és un sistema que està fora de la UE i per tant no és un sistema que va de jutge a jutge

pregunta, perquè hem parlat de la situació en diversos països i no m'agradaria acabar sense fer referència a Suïssa, on hi ha Marta Rovira i Anna Gabriel. En quina situació estan?

—J. A.-C.: Suïssa és un sistema que està fora de la UE i per tant no és un sistema que va de jutge a jutge. A Suïssa es requereix que el govern doni el vist-i-plau per poder passar a la fase judicial. I el govern no ho ha dit de moment, deu esperar que respongui Alemanya. Però el portaveu federal del Ministeri de Justícia de Berna ja va dir que per delictes polítics no executen euroordres, i que no es pensin que l'extradició del Falciani pugui ser una moneda de canvi. Per tant, també som optimistes amb la situació a Suïssa.

—V. P.: Moltes gràcies!

Nº 1 **25 ANYS OPERACIÓ GARZÓN**

Entrevista amb Ramon Piqué:
'A la sala d'interrogatoris,
m'estrenyien la bossa al cap
i em posaven de genolls'

El relat en primera persona
de 17 dels torturats

L'opinió d'Assumpció
Maresma: 'El dia que vaig
entendre per què no vivia en
un estat de dret'

TORTURES: L'ABU GHRAIB DE LA BARCELONA OLÍMPICA

Ramon Piqué explica que les tortures et deixen com un paper rebregat. ALBERT SALAMÉ

'SI ESTEU EN CONTRA DEL VALENCIÀ, DIGUEU-HO'

El conseller Vicent Marzà s'enfronta al PP i Ciutadans a les Corts en una dura discussió sobre el decret de plurilingüisme

EDITORIAL VICENT PARTAL Guàrdia Civil: què poden fer i què volen que fem

Sèrie Nou Barris: crònica d'una Barcelona irreductible

10 anys de l'iPhone: què fem avui que no fèiem aleshores

[+] Mail Obert: Pere Cardús / Opinió Contundent: Núria Carreras i Joan Soler
Opinió Contundent: Assumpció Maresma